

1900-11-09

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Niels Larsen Stevns

Johan Mielche

Agnete Skovgaard

Georgia Skovgaard

Joakim Skovgaard

Johan Thomas Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 55 nr. 20

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard ligger syg og når derfor ikke at blive færdig med de små billeder, han havde planlagt. Han og kollegerne har været i Vatikanet og se Paven.

TRANSSKRIFTION

Mappe 55 brev nr. 20

Roma 9-nov-1900

Kjære Kone! Tror Du kanske ikke at jeg længes efter Dig. Ang. at have Dig hernede, er det således, at om end jeg nok så gjerne vilde haft Dig her, så tænk jeg ikke på det, det det vilde være ufornuftigt denne gang, men ofte siger jeg, "næste gang madamen med og så en længere og roligere rejse", og vinter og forår er vist alligevel de bedste tider. Men jeg nyder rejsen, ser at få det mest mulige ud af den, og glæder mig såre til at komme hjem. Det var rart Du var på konsert med T.H.. Tak for alle børnenes meddelelser, de var meget søde. Georgia vil vide hvordan jeg har det, ja, jeg har diarhoe endnu, men idag ligger jeg rolig i seng, for vi skulde jo rejse i overmorgen. For en sikkerheds skyld har jeg endogså kaldet doktor, når han har været her, skal jeg meddele mit befindende. Det er det kedelige ved det, at mine to småbilleder får jeg ikke færdige, det er nok den lange vej til Cecilie Metella der har været for drøj og så lidt maveforkølelse og at jeg ikke har taget hensyn nok, men det gjør jeg nu. Jeg har vist fået alle Dine breve nu. Du har vel fået min liste over hvor brevene skal hen, men lad det nu være nok med brevkort, for hvis

-2-

jeg ikke skulde få dem. Altså bestemmelsen er her fra morgen den 12te fra Orvieto den 15de fra Siena den 16de fra Pisa den 18de fra Parma den 19de. Men det kan jo trække lidt ud med at komme afsted, så vi må stryge nogle af de mindre vigtige byer, vel snarest Parma Modena Mantua. Skade jeg ikke kan hjælpe Ingrid med farver til væggene, men Hans er måske helst fri, han vil måske hellere afgjøre farverne med malermesteren der ude, for ellers er der dog den mulighed at de engang ved lejlighed kan blive malede om. Signe er en flink pige. Nå så nu kan de store piger gå med M.C. hjem. Jeg glæder mig til at se J.T. insekter. Tak for det næste brev Du kære. – Det er endda godt at drengene kommer i rette tid til bords, når de så også for ordentlige karakterer i skolen, og ikke anstrænger dig, er det dog noget, eller en hel del. Det er vel en god forandring med pigebørnenes skole? Det brevkort der blev i Rom, er også mig en gåde. De unges billige hatte, (i prisen går der vist godt og vel 3 på

min), begynder allerede at falme, men er jeg glad ved, skøndt den har døjet meget. De har også købt sko, det samme som jeg tænkte på, men heldigvis opgav, fordi jeg har en vanskelig fod. De har da også alle tre deres hure med de nye små

-3-

sko eller støvler, jeg ved ikke hvad. Larsen går hver dag kun to gange $\frac{1}{4}$ dag med sine. De andre tror jeg driver det til $\frac{1}{2}$ dag ad gangen. Nu har Larsen nye sko, 1 nyt sæt tøj, nyt skæg, så godt som intet hår, men sin gamle slatne kasket og sit rolige sind. Mielcke er lidt sløj, det er nærmest forstoppelse. Du er vist på ret køl med billedet fra Posillipo. R. tegner en mængde vaser, og gør det kønt. Larsen arbejder også, men M. driver. Det er det dejligste vejr, jeg ligger med åbent vindue og sol ind. – Doktoren lader vente på sig, men jeg behøver ham måske slet ikke, det går bedre nu, jeg har næsten helt ro i maven. Mielcke har taget afføring og er nu udrenset. Mine billeder må jeg tage med herned når vi to kommer her sammen, så er de snart gjort færdige og så må vi set at få det arrangeret med en droske der kan hente mig hjem. For resten har jeg mest lyst til at gøre Grækenland og Sicilien til hovedopholdstederne, eller 1 af dem, hvis det bliver for meget med begge, men derfor kan vi jo godt være en 14 dage i Rom. Nå den tid osv., men jeg oplever jo intet idag også, jo det er sandt, det havde jeg nær glemt. I forgårs, da vi var

-4-

henne at se Karl den Stores kroningsdragt, havde vi ondt ved at komme ind i Sacristiet, for Paven skulde velsigne pilgrimme, så vi kunde ikke gå gennem kirken. Da vi havde set den dejlige dragt og meget andet, meget simple kom vi til at nævne for ham der gik med os, at vi havde aldrig set Paven, han løb da for at skaffe et adgangskort, det blev $1\frac{1}{2}$ lire for hver, og vi kom ind i kirken hvor en mængde mennesker samlede sig om de opstillede skranke. Jeg tror det var spanierne som havde denne dag, og i følget gik der da i det mindste herrer som i alt fald i dragter så ret spanske ud.

[Sådan noget]

I det hele var der morsomme dragter og morsomme typer og naturligvis også broget italiensk folkeliv med bondedragter som især udenfor i solen strålede. Paven var meget gammel og meget mager, så dannet og fin ud, blev båret højt i en rød stol med guldborter af carmorsinrøde tjænere. Han var hvid med dyb carmorsinrødt skulderstykke og rød kalot. Hævede sig med anstrængelse, men også med en vis kraft op hvergang han velsignede mængden der jublede, så det genlød. Circa 30 helebardister

schweizere i de røde, gule, sorte dragter fulgte ham. Lev nu vel, der er om
alt går efter vort hoved ikke længe tilbage til vi ses. Hils alle, Din mand.
Bare doktoren vil blive borte!

Roma 9-Nov-1900

My dear Home. Tror Du kan ikke itake at jeg længe
efter Dig. Altså at have Dig herude, er det således,
at om end jeg nok så gerne vilde haft Dig her,
så takk Dig. Ikke på det, da det er den væde ufor-
mæssig denne gang, men ofte siger jeg, "næste
gang madamen med og den længere og roligere
rejse" og pinter og forår er vist alligevel de bedste
tider. Men jeg nyder rejsen, der at få det mest
mulige ud af den, og glæder mig bare til at komme
hjem. Det var rart Du var på koncert med T.H. Tak
for alle fornufts meddelser, de var meget søde. Geor-
gia vil ikke høre hvordan jeg har det, ja, jeg har det ikke
endnu, men i dag ligger jeg rolig i seng, for vi skulde
jo rejse i overmorgen. For en af de hermedes skæfer har
jeg endogså købt doktor, når han har været der,
skal jeg meddele mit befindende. Det er det beklageligt
ved det, at mine to småbørn får jeg ikke
fordi, det er nok den lange vej til Cecilia Metella
der har været for arig og så lidt nærværskelighed og
at B. ikke har taget hensyn nok, men det gør jeg nu. Jeg
har vist fået alle dine breve nu. Du har
vel fået min liste over hvor breve skal hen, men
lad det nu være nok med brevkort, for hvis

Jy ikke skulde sædne. Altså bestemmelsen er her
fra morgen den 12te. fra Provato den 15de fra Siena
den 16de fra Pisa den 18de fra Parma den 19de.
Men det kan jo trække lidt ud med at komme afsted,
så er man stryge nogle af de mindre vigtige byer, og
særligt Parma modene Mantua. Skader jeg ikke kan
ligeledes byrde mig og forver til veggene, men Hans er
måske helst fri, han vil måske hellere afjøre farverne
med Malermesteren der ude, for ellers er der dog den
mulighed at de engang ved lejlighed kan blive
malende om. Sige er en flink pige. Nu så
kan de store piger gå med M.C. hjem. J. glæder
mig til at se det i vinter. Tak for det næste brev Du
kære. - Det er endda godt at drengene kommer i
ordtids til bords, når de så også får ordentlige
karakterer i Skolen, og ikke anstretninger dig, er det
dog noget, eller en hel del. Det er vel en god forandring
mod pigebørnens skole? Det brukt der blev i Rom, er
også mig engæld. De unge billigt hatte, (i prisen går
de vist godt og vel 3 ud min), begynder allerede at falme,
men er jeg glad ud, skønt den har gjort meget. De har
også købt sko, det samme som jeg tænkte på,
men heldigvis også, fordi jeg har en vandskib
fordi. De har da også alle tre deres huse med de nye møb

sko eller støvler, jeg ved ikke hvad. Larsen går hver dag
kun to gange $\frac{1}{4}$ dag med sine, de andre tror jeg driver
det til $\frac{1}{2}$ dag ad gangen. Nu har Larsen nye sko,
i nyt sort tøj, nyt skæg, så godt som intet hår, men
sin gamle slatne kasket og sit rolige sind. Malske
er det sløj, det er nok nærmest forstoppelse. Da er
vist nok et køt med billedet fra Roskilde. R. tegner
en mængde vaser, og gjør det fint. Larsen arbejder også,
men M. driver. Det er det dygtigste vi ser, jeg ligger
med åbent vindue og sol ind. — Doktoren lader
vænte på sig, men jeg behøver ham kanske slet
ikke, det går bedre nu, jeg har næsten helt ro i
maven. Malske har taget afløring og er nu udren-
set. Mine billeder må jeg tage med herred når
vi to kommer her sammen, så er de snart
gjort færdige. og så må vi det at se det sam-
ment med en drøkke der kan hente mig hjælp.
For resten har jeg mest lyst til at gøre Grækenland
og Sicilien til hovedopholdssteder, eller i af dem,
hvis det bliver for meget med begge, men derfor
kan vi jo godt være en 14 dage i Rom. Nu der lig-
gør, men jeg oplever jo intet i dag og så, jo det er
stødt, det havde jeg nær glemt. I forjættelse, da er der

kunne at se Karl den Femtes kongedragt, havde vi
endst ved at komme ind: Sættelstet for Paven
skulde udsigues 14 toggrupper, så vi kunde ikke gå
gennem kirken. Da vi havde set den dejlige dragt og
meget andet, meget simpelt, kom vi til at nævne for ham
der gik med os, at vi havde aldrig set Paven, han lod da
for at skaffe os adgangskort, det blev 1/2 time for hver, og
vi kom ind i kirken hvor en mængde mennesker samlede sig
om de opstillede skrancker. Jeg tror det var spanskerne som
havde denne dag, og i følget gik der da i det mindste
hver som i alt fald i dragten, så det spankede ud.

Sådan noget. I det hele var der morsomme dragter og
morsomme typer og naturligvis også broget
italiens folkeliv med bondedragter som især
udenfor i solen strålede. Paven var meget gammel
og meget mager, så samlet og fin ud, blev båret højt
i en rød stol med guldborder af carmorssi-veide tjenerer.
Han var hørd med dybt carmorssi-veidt skulderstykker og
rød kalot. Hævede sig med anstrængelse, men også med en vis
kraft og hænging han udsigtede mængden der jubbede,
så det guld. Circa 30 helebardister i schweizer: de
røde gul, sorte dragter fulgte ham. Der var vel, der er
en alt går efter vort hoved, ikke langt tilbage til vi
saw. Hvis alle, din mand. Pave doktorer vil blive
borte!